

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

II. De his qui parentes suos vel majores contemnendo discipiciunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

Hier. 35.

minus per Hieremiam, ita dicens: *Pro eo quod obediisti precepto Ionaadab patris vestri, & onustodisti omnia mandata ejus, & fecisti universa que praecepit vobis*, propterea hac dicit Dominus Deus Israël: *Non deficit vir de stirpe Ionaadab filij Rechab sicut in conspectu meo cunctis diebus*. In Malachia quoque sic Dominus ait: *Filius honorat patrem, & servus dominum suum. Si ergo pater ego sum, ubi est honor meus? Et si ego Dominus sum, ubi est timor meus?* Hinc & in evangelio ipsa Veritas ad Pharisæos ait: *Quare & vos transgredimini mandatum Dei propter traditionem vestram? Nam Deus dixit: Honora patrem & matrem. & : Qui male-dixerit patri vel matri, morte moriatur. Vos autem dicitis: Quicunque dixerit patri vel matri, Munia quocunque est ex me, tibi proderit, & non honorificabit patrem suum aut matrem suam, & irritum fecisis mandatum Dei propter traditionem vestram*. Et item alibi ad Iudeos ait: *Ego honorifico patrem meum, & vos inhonoriatis me*: Item alibi: *Non veni, inquit, facere voluntatem meam, sed ejus qui misit me patris*. Paulus quoque in epistola sua ad Ephesios ait: *Fili, obedite parentibus vestris in Domino. Hoc enim justum est. Honora patrem tuum, quod est mandatum primum in promissione, ut bene sit tibi, & sis longeius super terram*. Item ad Colossenses: *Fili, inquit, obedite parentibus vestris per omnia. Hoc enim placitum est in Domino*. Petrus quoque similiter in epistola sua ammonet, dicens: *Adolescentes, subdisti estote senioribus. Omnes autem invicem humilitatem insinuate: quia Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam*.

De his qui parentes suos vel maiores contemnendo desciunt.

C A P U T I I .

Gen. 9:1

Gen. 22:1

Hier. 4:6

QVANTUM autem displiceat Deo honestatio parentum, exempla illa quæ inveniuntur in divinis libris declarant. Nam cum post diluvium Noë plantasset vineam, & se vino inebriasset, nudatusque jacisset in tabernaculo suo, medius trium filiorum ejus, qui patris sui nuditatem conspiciens inriserat, maledictionem debitam in semine suo perceperat; ceteri vero filii ejus, qui velaverunt obscenitatem parentis, benedictione patris perpetuè sunt remunerati. Sic & ceteris Patriarchis displicuisse reperitur inæqualitas ac feritas morum sobolis suæ, & mansuetudo placita fuisse. Denique de Ismaël primo filiorum Abraham legitur quod homo ferus esset, manusque ejus contra omnes, & manus omnium contra eum, & quod è regione universorum fratrum

suorum figeret tabernacula. Sed in Isaac. v. 13. catum est parenti semen cui benedixit Dominus, & pactum suum statuit illi in fœdus sempiternum & semiñ ejus post eum, quia per omnia patris sui obtemperavit voluntati. Huic nati sunt duo filii, Esau videlicet & Iacob: quorum primus erat rufus, & in morem pellis hispidus; qui adultus factus est vir gnarus & homo agricola. Sequens autem frater ejus vir erat simplex, habitabat in tabernaculis. Vnde & mater eum maximè diligebat; cui & paterna benedictio pleniter perveniebat, fratre ejus seniore propter cupiditatem escæ primogenitorum honorem perdente. Similiter & pater Iacob Ioseph filium suum minorem natu super omnes filios suos diligebat, quem scriptura mansuetissimum atque justissimum esse restatur, qui patrem suum atque fratres pietate largissima fovebat ac nutriebat. Moyses 10:13. igitur, qui constitutus est à Deo dux populi Israël, & cum Deo loquebatur sicut homo loquitur ad amicum suum, numquid in minoribus ejus præcipue prædicatur quod homo fuerit mitissimus ultra omnes homines qui morabantur in terra, Iesus vero minister Moysi, quia per omnia fidelis & devotus atque obediens fuit domino suo, principatum populi Israël divino iudicio electus post Moysen accepit, & feliciter usque ad finem perduxit. Sic & David, minimus inter fratres suos, ob hoc maximè Deo placuit, & ad regni culmen pervenit, quia humilitatem, patientiam, ac mansuetudinem maximè in minoribus suis servavit. de quo in psalmo scriptum est: *Memento, Domine, David & omnis mansuetudinis ejus*. Hinc & in Machabæorum libro legitur: *David in sua misericordia consecutus est sedem regni in secula*. Ananias, Azarias, Misaël in fide persistentes liberati sunt à flamma. Daniel in sua simplicitate ereptus est de ore leonum, & honoribus sublimatus, factus est in regnis inclitus. Sic videlicet omnes qui speraverunt in Deum, & patienter ejus adjutorium præstolabantur, nequaquam ab eo sunt deserti.

Quod regie dignitati honor sit & obedientia ab omnibus deferenda, contumacia autem superbiorum disciplinâ coercenda.

C A P U T I I I .

QUOD autem regiae dignitati honor sit à subditis offerendus, & quod Deo displiceat contumacia subditorum, ostendit scriptura divina tam in sententiis quam etiam in exemplis. Nam in Exodo scriptum est: *Diiis non detrahes, & principi populi tui non* Exod. 15: 13.